

[Mølgaard]

får ordnede forhold på arbejdsmarkedet, hvor ansvarligheden er i højsædet, og hvor rimelighedsfølelsen er totalt udbredt, hvorfor overenskomsterne respekteres.

Kurt Hansen (VS):

Arbejdsministeren havde i sin anden omgang ikke en eneste indvending over for, at der ikke var nogen inflatoriske elementer i at genindføre den automatiske dyrtidsregulering. Jeg går ud fra, at arbejdsministeren er enig med mig i, at der så kun er tale om en kompensation for allerede stedfundne pristigninger, som ikke engang giver en reel dækning. Der var ingen indvendinger over for, at jeg nævnte, at der var tale om milliardtilskud til kapitalejerne. Der var ingen indvendinger over for, at lønarbejderne skulle betale to gange, nemlig også over skattebilletten. Arbejdsministeren havde ingen indvendinger over for, at en dyrtidsportion kostede lønarbejderen 1.200 kr. pr. gang, og arbejdsministeren havde ligeledes ingen indvendinger over for, at der så ud til at falde mindst 4 dyrtidsportioner udover det, der må komme til udbetaling i den kommende overenskomstperiode.

Mine konklusioner, betragtninger, svar på det, der kom frem omkring beskæftigelsen: jeg vil fremhæve igen, at ophæver man den lov, der er gennemført, vil det betyde en øget købekraft, som igen vil betyde færre behov – behov set fra forligspartiernes synspunkt – for finanspolitiske stramninger, og det igen vil betyde, at der kan komme flere i arbejde, og at angrebet på reallønnen ikke vil blive af det omfang, som der er lagt op til.

Der er én ting, jeg ikke vil lade stå uimodsagt fra arbejdsministerens side. Det er, når arbejdsministeren taler så smukt om den solidariske lønpolitik og om sammenhængen. Jeg vil påtage mig inden for ret kort tid at bevise, at det mæglingforslag, som blev ophøjet til lov herinde, har givet mellem 1 og 2 øre i lønudgifter for arbejdsgiverne pr. time til hver ansat, når man anskuer det organiserede arbejdsmarked under ét, 1–2 øre. Jeg har ikke det præcise tal endnu, men jeg vil påtage mig at bevise det meget snart.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at hvis der er noget, der er usolidarisk lønpolitik, så er det lige netop den politik, der går ud på at fjerne den automatiske dyrtidsregulering. Både for-

di dyrtidsreguleringen udgør et fast ørebeløb og fordi de lavtlønnede har en mindre marginalskatteprocent, giver en dyrtidsportion reelt mere i lønningsposen for dem, der har den lille løn, end for dem, der har den store løn. Så det er altså en reelt usolidarisk lønpolitik, man lægger op til ved at foretage indgreb over for den automatiske dyrtidsregulering.

Arbejdsministeren (Auken):

Til hr. Jørgen Jensen: jeg må have udtrykt mig uklart. Det er ikke meningen, at arbejdsgiverne skal bestemme, om de penge, der står i ATP, og som lønmodtagerne har ejendomsret til, skal komme til udbetaling eller ej. Det, det drejer sig om, er, at i den lov, der blev vedtaget, står der i § 6:

»Forslag om formen for udbetaling til de lønmodtagere, for hvem der er godskrevet beløb i henhold til §§ 2 og 4, fremsættes for folketinget i folketingsåret 1979–80. Det påhviler bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension inden 1. oktober 1979 at afgive indstilling herom til arbejdsministeren.«

Det vil altså sige, at det er Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, hvori altså også arbejdsgiverne har sæde, der skal overveje den form for udbetaling, der skal ske, men der er ikke tale om, at lønmodtagerne ophører med at have ejendomsret til disse penge, det er helt klart en forudsætning for hele ordningen.

Hr. Mølgaard mener ikke, at det vil skabe kaos på arbejdsmarkedet, hvis man her i november måned 1977 pludselig fjernede grundlaget for de fleste af de gældende overenskomster på arbejdsmarkedet. Jeg ved ikke, hvilken frist hr. Mølgaard har forestillet sig, men jeg forudser i hvert fald, at det ville skabe kaos på arbejdsmarkedet, og jeg noterede mig, at selv hr. Kurt Hansen ikke kunne tage ansvaret for en sådan ordning.

Jeg vil gerne advare hr. Kurt Hansen mod én ting. Hver gang jeg ikke modsiger hr. Kurt Hansen på et eller andet punkt, må hr. Kurt Hansen ikke gå ud fra, at vi nok er enige. Det ville gøre det meget besværligt for mig og ville tvinge mig til at være på folketingets talerstol halvdelen af tiden for at rense mig for beskyldningen for at være enig med hr. Kurt Hansen.